

Binkošti B

*Različni so duhovni darovi, Duh pa je isti.
Različne so službe, Gospod pa je isti.
Različna so dela, isti pa je Bog,
ki dela vse v vseh. (1 Kor 12,4-6)*

Prvo berilo

Apostolska dela 2,1-11

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati. V Jeruzalemu so tedaj prebivali Judje, pobožni možje iz vseh narodov pod nebom. Ko se je razširil glas o tem, se je zbrala množica ljudi. Vsi so bili vsi iz sebe, ker jih je vsakdo slišal govoriti v svojem jeziku. Strmeli so, se čudili in govorili: "Glejte, ali niso vsi ti, ki govorijo, Galilejci? Kako, da jih slišimo vsak v svojem maternem jeziku? Parti, Médijski in Elámci in tisti, ki prebivamo v Mezopotámiji, Judêji in Kapadókiji, v Póntu in Aziji, v Frígiji in Pamfíliji, v Egiptu in v libijskih krajih blizu Ciréne, in mi iz Rima, ki se zdaj mudimo tukaj, Judje in spreobrnjenci, Krečáni in Arabci – vsi jih slišimo, kako v naših jezikih oznanjajo velika Božja dela!"

Drugo berilo

1 Korinčanom 12,3b-7.12-13

Bratje in sestre, nihče ne more reči: "Jezus je Gospod," razen v Svetem Duhu. Različni so duhovni darovi, Duh pa je isti. Različne so službe, Gospod pa je isti. Različna so dela, isti pa je Bog, ki dela vse v vseh. Vsakomur se daje razodetje Duha v korist vseh. Kakor je namreč telo eno in ima veliko delov, vsi telesni deli pa so eno telo, čeprav jih je veliko, tako je tudi pri Kristusu. V enem Duhu smo bili namreč mi vsi krščeni v eno telo, naj bomo Judje ali Grki, sužnji ali svobodni, in vsi smo pili enega Duha.

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: "Mir vam bodi!" In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: "Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam." In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: "Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani."

V razmislek

Binkošti so vrhunec velikonočnih praznikov, na kar nas danes ponovno spomni evangelij in praznik, ki je poln navdušenja in veselja. Binkošti so praznik, ki temelji na starem judovskem žetvenem prazniku, t.i. tedenskem prazniku, ob katerem so se spominjali prejema postave na Sinaju, kasneje pa so ga povezali s pošiljanjem Svetega Duha za Binkošti. Binkošti so praznik z veliko čudovitimi vidiki in vendar mnogim tako zelo tujimi. Kljub temu prinašajo nešteto zgodovinsko odrešenjskih vidikov.

Binkošti so, ko govorimo o divjanju nevihte. Nevihta nas ujame, spremeni nekaj v nas. Hebrejska beseda za duha – "ruah", ki pomeni veter, sapo, dih, zajame to misel. Zrak je povsod okoli nas in v nas, začutimo pa ga šele v vetru ali v našem dihu. Prav tako je z Božjim Duhom – v njem živimo in smo, brez Njega, tako kot brez zraka, pa ni življenja. V Njem – ne, to ni pravilno. Božji "ruah" je v hebrejšini ženskega spola. Za Binkošti spoznamo nežno, dobrosrčno, ljubečo "žensko" stran Boga. Ta ženska stran Boga pomeni, da so Binkošti tudi praznik plodovitosti. Božji Duh – imenovan tudi duh tolažbe, resnice, modrosti, usmiljenosti, ljubezni, svobode in ne nazadnje tudi duh stvarnik... Ta "creator spiritus", kot ga opevamo v stari himni, je vir naše plodovitosti, naših kreativnih idej, naših duhovnih misli in naše živahnosti. Sadovi tega duha so imenujejo ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, prijaznost, dobrot, nežnost, vera...

Binkošti so, ko govorimo o ognjenih jezikih. Tudi ogenj je simbol živahnosti. Ljudje, v katerih gori ogenj, izžarevajo posebno moč življenja, ljubezni in veselja. V prisposodbi ognjenih jezikov izražajo Binkošti globoko hrepenenje po žaru, ki ne ugasne, ko se počutimo izgorene in prazne.

Binkošti so tudi praznik svobode in odraslosti. Na Binkošti ne praznujemo zaman rojstnega dneva cerkve. Binkošti naredijo iz majhne, prestrašene, neodrasle gruče ljudi, skupnost notranje svobodnih in odraslih ljudi, ki se zavedajo svoje odgovornosti do sveta.

Binkošti so praznik združitve in sporazumevanja. Vrhunec Binkošti je v tem, da se ljudje srečajo in da razumejo drug drugega. Poslušajo o velikih Božjih delih – vsak v svojem jeziku in vendar združeni v enem skupnem jeziku. Kateri jezik razumejo tudi danes vsi ljudje, neodvisno od starosti, narodnosti ali intelektualnih sposobnosti? To je jezik zaupanja in enakega notranjega hrepenenja po polnosti življenja. To je pot k novi skupnosti, ki povezuje in premika meje.

Za Božič se srečamo z rojstvom Boga v nas, za Veliko noč se spominjamo Jezusove življenjske poti trpljenja, smrti in vstajenja, ki se vedno znova dogaja v našem življenju. Za Binkošti pa praznujemo odraslost v močnejšem življenju, izpolnjeni od Duha moči in ljubezni. Binkošti so praznik poslanstva. Z binkoštnim Duhom nismo obdarjeni zgolj zaradi lastne samouresničitve, temveč z nalogo, da obudimo življenje in ga posredujemo naprej. Na kakšen način zaznavamo odgovornost za širitev življenjskega sporočila, pa je zgolj vprašanje naše osebne, duhovne kreativnosti...

Binkošti B

*Različni so duhovni darovi, Duh pa je isti.
Različne so službe, Gospod pa je isti.
Različna so dela, isti pa je Bog,
ki dela vse v vseh. (1 Kor 12,4-6)*

Prvo berilo

Apostolska dela 2,1-11

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati. V Jeruzalemu so tedaj prebivali Judje, pobožni možje iz vseh narodov pod nebom. Ko se je razširil glas o tem, se je zbrala množica ljudi. Vsi so bili vsi iz sebe, ker jih je vsakdo slišal govoriti v svojem jeziku. Strmeli so, se čudili in govorili: "Glejte, ali niso vsi ti, ki govorijo, Galilejci? Kako, da jih slišimo vsak v svojem maternem jeziku? Parti, Médijski in Elámci in tisti, ki prebivamo v Mezopotámiji, Judêji in Kapadókiji, v Póntu in Aziji, v Frígiji in Pamfíliji, v Egiptu in v libijskih krajih blizu Ciréne, in mi iz Rima, ki se zdaj mudimo tukaj, Judje in spreobrnjenci, Krečáni in Arabci – vsi jih slišimo, kako v naših jezikih oznanjajo velika Božja dela!"

Drugo berilo

Galačanom 5,16-25

Bratje in sestre, živíte v Duhu in nikar ne strezite poželenju mesa. Kajti meso si želi, kar je zoper Duha, Duh pa, kar je zoper meso. Ta dva si namreč nasprotujeta, da ne bi delali tega, kar hočete. Toda če se daste voditi Duhu, niste pod postavo. Sicer pa so dela mesa očitna. To so: nečistovanje, nesramnost, razuzdanost, malikovanje, čaranje, sovraštva, prepirljivost, ljubosumnost, jeze, častihlepnosti, razprtije, strankarstva, nevoščljivosti, pijančevanja, žretja in kar je še takega. Glede tega vas vnaprej opominjam, kakor sem vas že opomnil: tisti, ki počenjajo takšne stvari, ne bodo podedovali Božjega kraljestva. Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje. Zoper te stvari ni postave. Tisti, ki pripadajo Kristusu Jezusu, so križali svoje meso s strastmi in poželenji vred. Če živimo po Duhu, tudi delajmo po Duhu.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: "Ko pride Tolažnik, ki vam ga bom poslal od Očeta, Duh resnice, ki izhaja od Očeta, bo on pričeval o meni; in tudi vi pričujete, ker ste od začetka z menoj. Še veliko vam imam povedati, a zdaj tega ne bi prenesli. Ko pa pride on, Duh resnice, vas bo uvedel v vso resnico, ker ne bo govóril sam od sebe, temveč bo povedal, kar bo slišal, in oznanjal vam bo prihodnje reči. Poveličal me bo, ker bo iz mojega jemal in vam oznanjal. Vse, kar ima Oče, je moje, zato sem vam rekel: Iz mojega jemlje in vam bo oznanjal."

V razmislek

Binkošti so vrhunec velikonočnih praznikov, na kar nas danes ponovno spomni evangelij in praznik, ki je poln navdušenja in veselja. Binkošti so praznik, ki temelji na starem judovskem žetvenem prazniku, t.i. tedenskem prazniku, ob katerem so se spominjali prejema postave na Sinaju, kasneje pa so ga povezali s pošiljanjem Svetega Duha za Binkošti. Binkošti so praznik z veliko čudovitimi vidiki in vendar mnogim tako zelo tujimi. Kljub temu prinašajo nešteto zgodovinsko odrešenjskih vidikov.

Binkošti so, ko govorimo o divjanju nevihte. Nevihta nas ujame, spremeni nekaj v nas. Hebrejska beseda za duha – "ruah", ki pomeni veter, sapo, dih, zajame to misel. Zrak je povsod okoli nas in v nas, začutimo pa ga šele v vetru ali v našem dihu. Prav tako je z Božjim Duhom – v njem živimo in smo, brez Njega, tako kot brez zraka, pa ni življenja.

V Njem – ne, to ni pravilno. Božji "ruah" je v hebrejšini ženskega spola. Za Binkošti spoznamo nežno, dobrosrčno, ljubečo "žensko" stran Boga. Ta ženska stran Boga pomeni, da so Binkošti tudi praznik plodovitosti. Božji Duh – imenovan tudi duh tolažbe, resnice, modrosti, usmiljenosti, ljubezni, svobode in ne nazadnje tudi duh stvarnik... Ta "creator spiritus", kot ga opevamo v stari himni, je vir naše plodovitosti, naših kreativnih idej, naših duhovnih misli in naše živahnosti. Sadovi tega duha so imenujejo ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, prijaznost, dobrot, nežnost, vera...

Binkošti so, ko govorimo o ognjenih jezikih. Tudi ogenj je simbol živahnosti. Ljudje, v katerih gori ogenj, izžarevajo posebno moč življenja, ljubezni in veselja. V prisposobi ognjenih jezikov izražajo Binkošti globoko hrepenenje po žaru, ki ne ugasne, ko se počutimo izgorene in prazne.

Binkošti so tudi praznik svobode in odraslosti. Na Binkošti ne praznujemo zaman rojstnega dneva cerkve. Binkošti naredijo iz majhne, prestrašene, neodrasle gruče ljudi, skupnost notranje svobodnih in odraslih ljudi, ki se zavedajo svoje odgovornosti do sveta.

Binkošti so praznik združitve in sporazumevanja. Vrhunec Binkošti je v tem, da se ljudje srečajo in da razumejo drug drugega. Poslušajo o velikih Božjih delih – vsak v svojem jeziku in vendar združeni v enem skupnem jeziku. Kateri jezik razumejo tudi danes vsi ljudje, neodvisno od starosti, narodnosti ali intelektualnih sposobnosti? To je jezik zaupanja in enakega notranjega hrepenenja po polnosti življenja. To je pot k novi skupnosti, ki povezuje in premika meje.

Za Božič se srečamo z rojstvom Boga v nas, za Veliko noč se spominjamo Jezusove življenjske poti trpljenja, smrti in vstajenja, ki se vedno znova dogaja v našem življenju. Za Binkošti pa praznujemo odraslost v močnejšem življenju, izpolnjeni od Duha moči in ljubezni. Binkošti so praznik poslanstva. Z binkoštnim Duhom nismo obdarjeni zgolj zaradi lastne samouresničitve, temveč z nalogo, da obudimo življenje in ga posredujemo naprej. Na kakšen način zaznavamo odgovornost za širitev življenjskega sporočila, pa je zgolj vprašanje naše osebne, duhovne kreativnosti...